

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 października 1985 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie rodzajów kosztów i strat uznanych za nieuzasadnione przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym jednostek gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75 oraz z 1985 r. Nr 12, poz. 50 i Nr 37, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1985 r. w sprawie rodzajów kosztów i strat uznanych za nieuzasadnione przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 9, poz. 29) wprowadza się następujące zmiany:

Dziennik Ustaw Nr 51

— 671 —

Poz. 264

1) w § 2:

a) w pkt 1 po wyrazie „gwarancji” stawia się średnik i dodaje wyrazy: „w wypadku ustalenia przez Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacji. Miar i Jakości bądź upoważnioną przez niego jednostkę organizacyjną normatywu kosztów napraw wyrobów objętych gwarancją z mocy prawa, za koszty nieuzasadnione uznaje się 100% przekroczenia normatywu tych kosztów”.

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) kwotę składek członkowskich uiszczanych na rzecz organizacji społecznych, obciążających koszty działalności jednostek gospodarczych, z wyłączeniem składek uiszczanych na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża oraz organizacji społecznych posiadających status wyższej użyteczności bądź zrzeszonych w organizacjach posiadających taki status”;

2) w § 3:

a) w pkt 1 dodaje się lit. g) w brzmieniu:

„g) naruszenia przepisów dotyczących zaopatrzenia materiałowo-technicznego”.

b) dodaje się pkt 16 i 17 w brzmieniu:

„16) wpłaty uiszczane przez jednostki gospodarki społecznej na podstawie odrębnych przepisów na centralny fundusz oszczędnościowy paliw, energii, surowców i materiałów oraz na fundusz surowców wtórnych z tytułu:

a) sprzedaży wyrobów (usług) objętych zakazem produkcji, stosowania przy ich produkcji technologii wytwarzania nadmier- nie energochłonnych i materiałochłonnych oraz stosowania niektórych materiałów do produkcji określonych wyrobów (usług),

b) przekroczenia limitów zużycia energii elektrycznej i paliw gazowych,

c) nieprzestrzegania przepisów o gospodarce paliwowo-energetycznej,

d) przekroczenia państwowych normatywów zużycia paliw, energii, surowców i materiałów,

e) zniszczenia użytecznych odpadów lub obniżenia ich wartości użytkowej,

17) równowartość należnych kar umownych, wynikających z umów sprzedaży, oraz umów dostawy między jednostkami gospodarki społecznej i z umów o prace projektowe w budownictwie oraz o wykonanie inwestycji, robót i remontów budowlanych, których obowiązkowego dochodzenia zaniechano.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner